

5. Hoe leef ik als christen? | c. (vrije) tijdsbesteding

kernwoord: **feest vieren**
(herziene versie 2020)

Feest zoals je leeft!

Bijbelgedeelte: Johannes 2:1-12

Achterzijde kaartjes bij bijbelstudie 3.2 – Feesten of vieren?

Artikel bij Bijbelstudie 3.2 - Feesten of vieren

Bijlage bij verwerking 4.1 – Leer me feesten!

STELLING 1

**Feestvieren en Jezus
volgen horen bij elkaar!**

STELLING 2

**Christenen kunnen moeilijk
feestvieren, omdat ze al snel
denken aan foute feesten.**

STELLING 3

**We realiseren ons als
christenen te weinig dat
we bevrijde mensen zijn
en dat we daarom **ALTIJD**
feest kunnen vieren..**

STELLING 4

**We kunnen alleen écht
feestvieren op de nieuwe
hemel en nieuwe aarde.**

STELLING 5

**Voor het vieren van een
goed feest moet je je
best doen!**

STELLING 6

**Het is flauw om te vragen:
‘Kan Jezus óók op jouw
feest zijn?’**

Feesten of vieren?

bijbelstudie over 'feest vieren' en 'Jezus volgen'

Er ligt een fikse uitdaging op mijn bord: of ik over de bruiloft in Kana uit Johannes 2 een bijbelstudie wil maken over 'Jezus volgen' en 'feestvieren'. En om mij alvast wat over de streep te trekken, schrijft de redactie enthousiast: 'Jezus en feest – een goede combinatie. Sterker nog: als je met Jezus feest kunt vieren, loopt het nooit op een kater uit!' Hm, ik weet het nog niet hoor. Het is me net wat te makkelijk gezegd.

En toch. Mijn nieuwsgierigheid wint het van mijn twijfel en ik duik in de Bijbel. Wat mij na enig speurwerk opvalt, is dat het Oude Testament hele hoofdstukken wijdt aan het vieren van feest. Denk aan de drie klassieke feesten die al vóór de ballingschap werden gevierd: het Paasfeest, het Pinksterfeest en het Loofhuttenfeest. Feestvieren hoort wezenlijk bij het joodse geloof (Lev. 23, Deut. 16).

Dat is niet vreemd, omdat het vieren van feest geworteld is in het besef dat God een God van bevrijding is. En dan mag er een dansje gewaagd worden, het glas geheven worden en komen de voeten in beweging. Niet voor een avond, maar dagenlang. Wie wel eens beelden heeft gezien van feestvierende oosterlingen, voelt bij zichzelf meteen al het houterige bloed door de aderen stromen.

Feestvierende joden

Bekend zijn de bezoeken van Mozes bij de farao. Hij komt namens God aan het Egyptische hof en stelt: 'Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk gaan - en hier komt het – 'om voor Mij een feest te vieren in de woestijn' (Ex. 5:1). Twee dingen wil ik hier graag even uitlichten.

Ten eerste, een volk in slavernij kan geen feestvieren. Slavernij staat tegenover de vrijheid om feest te vieren. Feestvieren is: dankbaar zijn. Dankbaar om wat God heeft gedaan. Ik vraag me af: heeft onze moeite om feest te vieren te maken met 'slaaf zijn' van de gedachte dat feestvieren niet mag? Dat genieten zondig is? Dat we te weinig realiseren dat we bevrijde mensen zijn? Om eerlijk te zijn, weet ik dit niet zeker, maar ik kan me daar wel iets bij voorstellen.

Wat ook uit de bijbeltekst volgt, en dat is het tweede, is dat dit feestvieren wordt gedaan 'ter ere van Mij'. Dat betekent echt niet alleen zingen van aanbiddingliederen. Wie werkelijk vrij is, ontwikkelt een onbevangenheid om feest te vieren. Een vermogen om te genieten van muziek, van eten, van dansen, van een glas wijn. En tegelijk: wie werkelijk vrij is, weet te matigen en te genieten van genoeg. Want voor je het weet, vier je je eigen feestje en dartel je om een gouden kalf heen.

Feestvierende leerlingen

Na mijn duik in het Oude Testament, vroeg ik me af of het feestgedruis wat is afgenomen in het Nieuwe Testament. Het lijkt er inderdaad minder uit naar voren te springen. Maar wie er naar op zoek gaat, doet mooie ontdekkingen! De bruiloft in Kana uit Johannes 2 zegt op zich niets over de combinatie tussen Jezus volgen en feestvieren. Toch is er via een omweg misschien wel iets aardigs over te zeggen. Het vierde evangelie, geschreven door Johannes, laat iets zien waar we gemakkelijk overheen lezen. In onderscheid met de andere evangelisten heeft Johannes de joodse feesten een nadrukkelijke plaats gegeven in zijn weergave van Jezus' leven op aarde. Bedenk nog even wat ik eerder schreef: de joodse feesten zijn feesten van bevrijding – en dat wordt nu met Jezus Christus verbonden. Op deze manier kan Johannes nog scherper onder woorden brengen dat Jezus precies hetzelfde doet als wat God heeft gedaan. En dus dat in Jezus God zelf bevrijdend handelt.

Zo maakt Jezus kort vóór het Paasfeest duidelijk dat...

- Hij de nieuwe tempel is (hoofdstuk 2); tijdens een ander feest geneest Hij een man en volgt er een gesprek over Zijn bevoegdheid (hoofdstuk 5),
- vertelt Hij een jaar later tijdens het Paasfeest dat Hij het manna uit de hemel is (hoofdstuk 6),
- verrast Hij de feestgangers tijdens het Loofhuttenfeest met de opmerking dat Hij het levende water is (hoofdstuk 7).

Juist tijdens deze feesten komt de identiteit van Jezus naar voren. Feestvieren blijft: beseffen dat God een God van bevrijding is.

Tegen deze achtergrond is het volmaakt vanzelfsprekend dat Jezus aan het begin van Zijn trektocht door Israël een bruiloft uitkiest om te laten zien wie Hij is. Want ik geloof dat het daarom gaat in Johannes 2:1-11. Jezus toont daar Zijn majesteit en Zijn leerlingen gaan in Hem geloven (vers 11). De setting van de bruiloft is niet toevallig, maar juist veelzeggend. In het leven van Jezus zie je dat Hij voortdurend 'een ommezwaai' geeft aan de joodse feesten. Tenslotte vieren we op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde geen Paasfeest of Loofhuttenfeest meer, maar maken we deel uit van een groot Bruiloftsfeest.

Feestvierende jij en ik

Feestvieren is een kunst. Een hele kunst. Jaren geleden (ik werkte in de horeca) maakte ik een Joegoslavische bruiloft mee. De familie kwam binnen in het restaurant, ging rustig zitten, dronk een kop koffie of thee en wat limonade voor de kinderen. Na een minuut of tien stond iedereen op, kwamen enkele gitaren en violen tevoorschijn en werd er gezongen en gedanst met een levendigheid die ik niet eerder had gezien. Wat mij het meest trof, was dat voor dit spontane feest geen drank of andere middelen waren genuttigd om daarmee een zekere schroom te overwinnen om te dansen, te lachen en te vieren. Het feest kwam voort uit een diep geworteld gevoel van blijdschap.

Feestvieren is geen escape uit deze werkelijkheid. Je viert geen feest, omdat je even weg wilt van de sores die je bezighoudt. Zo van: even iets anders, even geen school of ouders, even geen getob of ingewikkelde relaties. Dat is niet veel meer dan vluchten, op zoek naar de kortademige pret. Als je je realiseert wie Jezus voor je is, dan vier je juist déze werkelijkheid.

Hoe? Begin vooral klein. Vier dat je ademhaalt. Vier dat mensen je dierbaar zijn. Vier dat je bemind wordt, door anderen, door een Vader in de hemel. Vier dat het leven méér is dan de zorgen die je kunnen neerdrücken. Vier spontane ontmoetingen die je hebt, ergens op het midden van de dag. Vier de schepping die je om je heen ziet. Vier het complimentje dat je ten deel valt. Vier de vergeving waaruit je leven mag. Vier, zodat je staande kunt blijven in dit leven.

